

kom en udtrykkelig Bestemmelse om, at Sparekasser, naar de, som jeg sagde, kun gaa i filantropisk Retning og ikke gaa ud paa at oplægge en større Reserverfond end den, der er absolut nødvendig til Betryggelse for Sparekassens Opretholdelse, og navnlig naar de ikke arbejde paa at samle et Overskud, der skal fordeles blandt Aktionærerne, da fritages for den Bestatning, som finder Sted af andre Aktieselskaber. For øvrigt tror jeg, at Lovforslaget rammer de rette Bestemmelser i dette vigtige Affnit, og jeg behøver ikke at tilføje, at man i Købstæderne med stor Interesse ser paa denne Lovs Skæbne, da man i mange Aar har ønsket at komme til en Bestatning af Aktieselskaber og juridiske Personer, som hidtil ere gaaede Ram forbi i Købstæderne.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem, som nu sidst talte, sagde, at Princippet i dette Lovforslag var antaget. Det egentlige Princip i denne Lov, det, som adskiller dette Lovforslag fra andre Lovforslag om det samme Emne, er jo det, at Staten paalignes udelukkende af Opholds kommunen. Det Princip er imidlertid endnu ikke antaget af Folketinget. Folketinget har endnu ikke vedkendt sig det Princip — om det vil gøre det, ved jeg ikke, det skal Tiden vise. I 1867, da vi fik vore Kommunallove, arbejdede man ogsaa paa at faa en kommunal Skattelov. Det lykkedes ikke at komme overens med den daværende Indenrigsminister, den nuværende Konsejlspræsident (Estrup), men saa indsatte man i § 18 af Kommunalloven af 6te Juli 1867 en Henvisning til, at en saadan kommunal Skattelov en Gang kunde komme. Det hedder nemlig i denne § 18, at de Beløb, som i de kommende Aar behøves, lignes efter et vist Forhold, „indtil en Lov om den kommunale Bestatning udkommer.“ Nu er der gaaet 25 Aar, men vi have endnu ingen saadan Lov faaet. Der har jo imidlertid flere Gange været arbejdet derpaa og været forelagt Forslag i denne Henseende. Jeg skal ikke her komme ind paa at tale om den Trang, der er til en saadan Lov, særlig i Retning af mellemkommunal Bestatning. At denne Trang er til Stede, ere vi alle enige om. I 1869 og 1870 stede flere Forepørgsler her i Folketinget til Ministeriet om, hvornaar der kom Forslag til en saadan Lov, og i 1871 kom der et Forslag til en mellemkommunal Bestatning, indbragt af Venstremænd her i Folketinget. Da det ikke stik i Diltale og heller ikke egentlig i Omtale, men kun for den historiske Forklarings Skyld, haaber jeg ikke, at den højtærede Formand vil paatale, at jeg oplæser Navnene

paa disse Medlemmer, som indbragte dette Forslag. Det var Niels Albertsen, Berg, Bøjlen, Balthazar Christensen, Clausager, S. Hansen, J. M. Hansen, Willads Holm, Jens Jensen, Madsen og Millen. Dette Forslag til en mellemkommunal Bestatning gik ud paa, at de gældende Regler for Skatteligningen skulde vedblive at gælde, men Næringskommunen skulde have Lov til at beskaffe den Næring eller Indtægt i Kommunen, som habdes af Mænd uden for Kommunen, med de $\frac{2}{3}$ s. Det Princip laa til Grund for den Lov, at Næring i Kommunen beskattes af selve Kommunen efter Kommunens Behov og efter samme Forhold, som de øvrige Skatteholdere i Kommunen svarede Stat efter. Dette var Princippet i det Lovforslag, som disse Mænd den Gang bragte ind til Folketinget i 1871. Efter at det var blevet behandlet ved 1ste Behandling, blev det henvist til Udvalg, og Udvalget kom saa her til Folketinget med Forslag til en Dagsorden, hvori det opfordrede Regeringen at fremkomme med et Forslag om den mellemkommunale Bestatning, og i denne Dagsorden, som findes i Rigsdags Tidende Tillæg B. fra 1871—72, Pag. 970, hedder det: „Folketinget beslutter at gaa over til næste Sag paa Dagsordenen, idet det udtaler den Forventning: at Regeringen vil i næste Rigsdagsamling forelægge et Lovforslag om den kommunale Bestatning, omfattende alle Landets Kommuner og udgaaende fra den Grundbestatning, at den personlige Skatteydelses Størrelse bør være afhængig af Personernes Indtægt, Formue og Velsighed, samt at den enkelte Skattebidrag ikke alene kommer hans Opholdskommune til Gode, men ogsaa andre Kommuner, for saa vidt han der driver Næring, beklæder Embede eller har Indtægter af fast Eiendom eller igennem Tiender, samt denne Bestatning overhovedet indrettes saaledes, at den kan danne Grundlaget for en Statskat.“ Det var hele Udvalget, der var enigt om denne Dagsorden i 1871, baade Høire og Venstre, hvorigennem det tydelig tilkendegaves, hvilke Principper der skulde være til Grund liggende for Forslag i den Retning, og hvor det tydelig sagdes, at Lovforslag om en kommunal Bestatning maatte indeholde baade det, at Skatterne paalignes efter Formue og Velsighed og Indtægt og det, at det maatte omfatte alle Landets Kommuner, og ogsaa det, at det var saaledes ordnet, at det kunde være Grundlag for en Statskat, og desuden var man jo ogsaa enig om Princippet for selve Bestatningen, nemlig at Næringskommunen beskattes. Næret efter blev der saa forelagt et Forslag fra Regeringens Side af Indenrigsminister Lo-